

μιναρὲ ἐκφωνῶν τὴν μουσουλμανικὴν προσευχὴν Πόντ.
(Χαλδ.): Ἐκούξεν ὁ βραδινὸν (ἐκούξεν=ἐφώναξεν).

βραδινός ἐπιθ. (Π) Πόντ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπιθ. βραδὺς καὶ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -ινός.

Βραδύς, βραδυκίνητος.

βραδινωπά ἐπίρρ. ἀμάρτ. βραϊνωπά Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. ἐπιθ. βραδινωπός.

Περὶ τὴν ἐσπέραν Συνών. βραδοῦτσικα.

βραδινωπὸ τό, ἀμάρτ. βραϊνωπὸ Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. ἐπιθ. βραδινωπός.

Ἐσπέρα: Ἐκάοντ-τον ἕνα βραϊνωπὸ ἐτσειὰ 'ς τὸ μαρ-
κόνι τοῦ πύργου τσ' ἐκουβεντίζασι.

βραδούλλα ἡ, σύνηθ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. βραδεῖα διὰ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -ούλλα.

Ἡ ἐσπέρα: Τὴν περάσαμε τὴ βραδούλλα μας καλὰ
σύνηθ. || Ἄσμ.

Βραδούλλα μου με τὴ δροσιὰ τσ' αὐγὴ μου με τ' ἀγιάζι,
τὸν πόνο ποῦ 'χου 'ς τὴν καρδιὰ σὺ τὲ διαστοεδιάζεις
(τὲ=τόν) Σκῦρ.—Ποίημα.

Κάθε βραδούλλα, κάθε αὐγὴ, θέλω τὸ κρὺν τ' ἀγέρι
νά 'ρχεται ἀπὸ τὴν λαγκαδιὰ, σὰν μάννα σὰν ἀδέρφι
ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,31.

βραδοῦτσικα ἐπίρρ. ἀμάρτ. βραδοῦτς'κα Μακεδ.
(Χαλκιδ.)

Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. ἐπιθ. βραδοῦτσικος.

Περὶ τὴν ἐσπέραν. Συνών. βραδινωπά.

βραδοῦτσικο τό, Ἰων. (Κάτω Παναγ.) Κάρπ. Πόντ.
(Ἰνέπ.)

Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. ἐπιθ. βραδοῦτσικος.

Ἡ ἐσπέρα ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Ἔνα βραδὺ βραδοῦτσικο, ἕνα βραδὺ βραδάκι,
ἦπεσα ν' ἀποκοιμηθῶ, ὕπνο λίγο νὰ πάρω

Κάτω Παναγ.

Ἔνα βραδὸ βραδοῦτσικο, ἕνα Σαββάτο βράδν
ἕναν πουλλὶ ἀπὸν ψηλὰ κελάηδατε καὶ λέει

Ἰνέπ.

βράδν τό, κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) Καππ. (Σινασσ.)
Πόντ. (Οἶν. κ. ἄ.) βράδν Πόντ. (Τραπ. κ. ἄ.) βράδ'
βόρ. ἰδιώμ. καὶ Καππ. (Ποτάμ.) Πάρ. (Λεῦκ.) Νάξ. βράν
'Απουλ. (Καλημ. Μαρτιν. Στερνατ.) Κάρπ. Καππ. (Ἀξ.)
Κάσ. Κῶς Ρόδ. βράδν 'Απουλ. (Καλημ. Στερνατ.) Κα-
λαβρ. (Μπόβ.) Καππ. (Σίλ.) Κῶς βράθ' Θράκ. ('Αδριανούπ.
Διδυμότ.) βράτν 'Απουλ. (Μαρτιν. Στερνατ.) βαάδ'
Σαμοθρ. βραδὺ πολλαχ. καὶ Καππ. (Φάρας. Τέμ. Φερτ.)
βραδὺν Κύπρ. Πόντ. βραδὺ Καππ. (Σίλ. Φερτ.) βραθ'
Κάλυμν. Καππ. (Οὐλαγ.) Χίος (Νένητ. Πυργ.) βραγὺ
Καππ. (Οὐλαγ.) βρεῦ Κάλυμν. βρε 'Απουλ. βραδὴ
ἡ, Πόντ. ('Αμισ. Κερασ. Κρώμν. Ματζούκ. 'Οφ. Τραπ.
Χαλδ. κ. ἄ.) ρβραδὴ Πόντ. ('Αμισ.) βράδος ὁ, Πόντ.
(Τραπ. 'Οφ. Χαλδ. κ. ἄ.) βράδο Πόντ. ('Οφ.) βράδον
τό, Πόντ. ('Αργυρούπ. Κερασ. Τραπ. Χαλδ.) βράδο Πόντ.
('Οφ. Σούρμ.) βραδὸ Πόντ. (Ἰνέπ.) ἰβράδν Λυκ. (Λι-
βύσσ.) Πληθ. βράδνα κοιν. βραδὰς τά, Πόντ. (Τραπ.
Χαλδ.) βραδύα 'Απουλ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπιθ. βραδὺ οὐδ. τοῦ βραδύς. Ἰδ.
ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,134. Ὁ τύπ. βραδὺ καὶ μεσν. Πβ.

Χρον. Μορ. Η 3849 (ἔκδ. JSchmitt σ. 254) «ὅτι τὸ ἐλθεῖ
τὸ βραδὺ νὰ λάμψη τὸ φεγγάρι» καὶ Γαδάρ. διήγ. στ. 18
(ἔκδ. GWagner σ. 124) «καὶ ὄνταν ἐσκόλα τὸ βραδὺ, ἐφόρ-
τωνέ τον ξύλα». Ὁ τύπ. βραδὴ κατὰ τὸ ἡ πινγή. Ἰδ.
'ΑνθΠαπαδόπ. ἐν 'Αθηνῶ 29 (1917) Λεξικογρ. Ἀρχ. 128.

1) Ἐσπέρα ἐνθ' ἄν.: Γίνεται - ἔρχεται - κοντεύει - μᾶς
βρῆκε - μᾶς ἔπιασε - μᾶς πῆρε τὸ βράδν. Ἀῦρω - σήμερα
- χτές βράδν. Δουλεύω - κοπιᾶζω - σκοτώνομαι 'ς τὴ δουλειὰ
ἀπὸ τὸ πρωὶ ὡς τὸ βράδν. Τὰ περνάει τὰ βράδνα με
τοὺς φίλους του διασκεδάζοντας κοιν. Ἐρθεν ἡ βραδὴ καὶ
'κ' ἐπόρεσα νὰ τελῶνω τὴ δουλειὰ μ' Χαλδ. || Φρ. Πρωὶ βράδν
(διαρκῶς). Τὸ βράδν βράδν (περὶ τὴν ἐσπέραν). Καλὸ βράδν!
(χαιρετισμός). Θὰ φτάσῃ - θὰ γυρίσῃ καλὸ βράδν (ἀργά).
Νὰ μὴ σ' εὔρῃ τὸ βράδν! (ἀρὰ) κοιν. Ἐφεραμε τὴν βρα-
δὴν (διηνύσαμεν τὴν ἡμέραν) Κερασ. Ἐμπρ' τὴν βραδὴν
(προχθὲς τὸ ἐσπέρας) Χαλδ. Μᾶς πιάνει βράν (μᾶς κατα-
λαμβάνει ἡ ἐσπέρα) 'Απουλ. (Καλημ.) Σημαίνει γὰρ βράδν
(διὰ ἐσπερινόν) Κεφαλλ. Ἀπάν 'ς τὸ βράδον (περὶ τὴν
ἐσπέραν) Τραπ. || Παροιμ. Ὅλη μέρα ἀλέθαμε καὶ τὸ βράδν
πίτουρα (ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶς μοχθούντων) Λεξ. Πρω. Ὅ,τι
λένε τὸ βραδὺ, δὲν τὸ λένε τὸ ταχὺ (ἡ νύκτα φέρει εἰς
τὸν ἄνθρωπον ἡρεμωτέρας σκέψεις) Αἰγιν. Ἄλλα λένε τὸ
βράδν καὶ ἄλλα κάνουν τὸ ταχὺ (ἐπὶ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι
δὲν τηροῦν τοὺς λόγους των) Ἡπ. Ἄλλα τοῦ προῦ καὶ
ἄλλα τοῦ βραδὺ (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Μακεδ. (Βλάστ.)
|| Ἄσμ.

Ἐμορφα εἶναι τὰ βουνὰ καὶ τὸ βραδὺ δροσάζουν
Θήρ.

Κλαίω βραδὺ, κλαίω ταχὺ, κλαίω τὸ μεσονύχτι

Κρήτ.

Ἄν ἀποθάνω τὴν βραδὴν, κλάψον ὅλεν τὴν νύχταν
Χαλδ.

Πέδε φορὲς λιγόννομαι, ξαθὸ μου, τὴν ἡμέρα
δνὸ τὸ ταχὺ, τρεῖς τὸ βραδὺ γὰρ τ' ὄνομά σου ἐσένα
Κρήτ.

Ποιὸς εἶδε ἦλθο ἀπὸ βραδυοῦ καὶ ἀστρὶ τὸ μεσημέρι
Πελοπ. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Ἰδ. ἐνθ' ἄν. Χρον. Μορ. καὶ
Γαδάρ. διήγ. Συνών. βραδεῖα 1. 2) Ἐπιρρηματ.,
πρὸς τὸ ἐσπέρας, κατὰ τὴν ἐσπέραν κοιν.: Βράδν κάνει ὅλες
τοῖς δουλειές του. Ἠλθε - ἔφυγε βράδν. Βράδν τῆς ἔρχεται
- τὴν πᾶνει πυρετός. || Φρ. Τοῖς δουλειές του τοῖς κάνει βράδν
(πολὺ ἀργά) πολλαχ.

βραδυάζω κοιν. καὶ 'Απουλ. (Καλημ. κ. ἄ.) Καππ.
(Σινασσ.) βραδυάζον βόρ. ἰδιώμ. βραδυάζ-ζω Σύμ.
Χίος βραδυάτζω Σύμ. βραδυάζω 'Απουλ. βραβυάζω
Β.Εῦβ. βραβυάζω Καππ. ('Αραβάν.) βραδᾶζω Πόντ.
(Ἰμερ. Κερασ. Τραπ. Χαλδ.) βραδυάζω Θράκ. (Καλλιπ.)
βραδυῶ Κρήτ. βραδυάν-νον Λυκ. (Λιβύσσ.) Μέσ. βρα-
δυάζομαι κοιν. βραδυάζουμι βόρ. ἰδιώμ. βραδγκυάζο-
μαι Ρόδ. Χίος βραδᾶσκουμαι Πόντ. (Ἰμερ. Κερασ. Σταυρ.
Τραπ. Χαλδ.) βραδᾶγουμαι Πόντ. (Κερασ.)

Τὸ μεσν. βραδυνάζω. Περὶ τοῦ τύπ. βραδυάζω Ἰδ.
'ΑνθΠαπαδόπ. Γραμματ. βορ. ἰδιώμ. 33.

1) Ἐνεργ. καὶ μέσ. καταλαμβάνομαι ὑπὸ τῆς ἐσπέ-
ρας κοιν. καὶ Καππ. ('Αραβάν. Σινασσ.) Πόντ. (Ἰμερ.
Κερασ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.): Βράδνασα ἡ βραδυάστηκα
'ς τὸ δρόμο. Βράδνασα καὶ δὲν πρόφτασα νὰ τελειώσω τοῖς
δουλειές. Βραδυάζομαι 'ς τὴ δουλειὰ - 'ς τὸ βουνὸ - 'ς τὸ
χωράφι κττ. Μ' ἕνα καφὲ βραδυάστηκα σήμερα (δὲν ἔφαγα
τίποτε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν). Δὲ θὰ βραδυαστῇ ὁ ἄρ-
ρωστος (θ' ἀποθάνῃ πρὶν γίνῃ ἐσπέρα). Χωρὶς νὰ κατα-
λάβω βραδυάστηκα δουλεύοντας. Νὰ μὴ βραδυαστῶ! (ὄρκος).